

N:o 8.

Ank. till Riksd. kansli den 20 april 1906, kl. 6 e. m.

Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 5, i anledning af väckt motion om skrifvelse till Kungl. Maj:t i fråga om statsbidraget för aflönande af vikarie för lärare vid småskola eller mindre folkskola under tjänstledighet på grund af sjukdom.

Sammansatta stats- och lagutskottet har till förberedande behandling förehaft en inom Andra Kammaren af herr A. Magnusson i Salstad väckt motion, n:o 70, af följande lydelse:

»Uti kungl. kungörelsen af den 1 juni 1900 fanns stadgadt, att småskollärare i första lönegraden skulle åtnjuta en lön af minst 300 kronor, hvartill statsbidrag utgick med två tredjedelar af nämnda lönebelopp eller 200 kronor.

Uti kungl. kungörelsen af samma dag stadgades, att lärare eller lärarinna, som tjänstgjorde som vikarie för en under sjukdom tjänstledig, äfven skulle aflönas med minst 300 kronor, hvartill staten äfven bidrog med $\frac{2}{3}$, den tjänstledige med $\frac{1}{4}$ och skoldistriktet med återstoden förutom husrum och vedbrand eller ersättning därför. Den förra af ofvannämnda kungörelser blef den 10 juni 1904 ändrad så till vida, att småskollärare skall i första lönegraden erhålla minst 350 kronor, hvartill staten bidrager med två tredjedelar.

Den andra af ofvannämnda kungörelser har däremot icke blifvit ändrad, hvarför staten till en vikaries aflöning icke bidrager till högre aflöning än 300 kronor.

Bih. till Riksd. Prot. 1906. 4 Saml. 2 Afd. 8 Häft. (N:o 8.)

Då det emellertid på skilda trakter inom landet yppats svårigheter att få kompetenta lärare att för en lön af 300 kronor åtaga sig ett arbete, för hvilket de på andra platser kunna erhålla 350 kronor, synes behovet kräfva, att lagen angående aflöning till vikarie ändras till öfverensstämmelse med lagen om småskollärares aflöning i allmänhet, och att således statsbidrag till vikaries aflöning äfven må utgå med $\frac{2}{3}$ af en till 350 kronor beräknad lön, detta så mycket hellre, som enligt kungl. kungörelsen af den 10 juni 1904 tjänstledig lärare förklarats skyldig att af sin lön till vikariens aflöning afstå ett belopp, motsvarande en fjärdedel af vikariens kontanta minimiaflöning, äfven om till följd af förändrade bestämmelser beloppet komme att uppgå till $\frac{1}{4}$ af den tjänstledige lärarens egen minimilön i lägsta lönegraden, nämligen 350 kronor.

På grund af hvad nu i korthet blifvit anfördt tillåter jag mig fördsamt hemställa,

att Riksdagen måtte i skrifvelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t täcktes vidtagna sådana åtgärder, att, med ändring af kungl. kungörelsen den 1 juni 1900, statsbidrag till aflöning åt vikarierande lärare och lärarinna uti småskola och mindre folkskola må utgå med två tredjedelar af lönebeloppet, beräknadt till högst 350 kronor.»

Den till innevarande Riksdag aflåtna propositionen angående löne-reglering för lärare vid folkskolor afser endast den ordinarie folkskol-läraryrkespersonalen, och beröras lärarne vid småskolor icke heller af den föreslagna löne-regleringen. Af departementschefens yttrande till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet framgår emellertid, att en höjning af det föreskrifna minimiarfvodet, 600 kronor, åt vikarier för folkskollärare, som erhållit tjänstledighet på grund af sjukdom, varit ifrågasatt, men att denna fråga ej nu upptagits till pröfning, helst densamma »först bör blifva föremål för särskild utredning, som ännu icke föreligger». »Man torde dock» — tillägger departementschefen — »kunna förutsätta, att en framställning om höjande af vikariearfvodet måste inom närmaste framtiden göras hos Riksdagen.» Att vid en dylik utredning och framställning jämväl kommer att tagas under ompröfning, huruvida minimiarfvodet för småskollärares vikarier står i lämplig proportion till den af Riksdagen fastställda lönen för småskollärare, synes kunna tagas för gifvet. Under sådana förhållanden anser utskottet skäl ej föreligga att nu påkalla Kungl. Maj:ts uppmärksamhet särskildt

för den af motionären väckta frågan om höjning under vissa förhållanden af statsbidraget till aflöning åt vikarierande lärare och lärarinna uti småskola och mindre folkskola, helst det kan sättas i fråga, huruvida en sådan höjning af statsbidraget bör äga rum utan att samtidigt minimiarfvodet för småskollärares vikarier höjes.

Utskottet får alltså hemställa,

att förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 april 1906.

På det sammansatta utskottets vägnar:

T. ZETTERSTRAND.
